SJORS

van de Rebellenclub

8 juni 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 23

ZZZZZZZZZZZZz

Mariëtte Teunissen (16), Patrijsstraat 7, Geleen, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Noord- of Zuid-Holland of in Amerika of Engeland. Hobby: sport. • *Hanna Banto (14), Tuberoosstraat 33, Zorg en Hoop, Paramaribo, Suriname,* wil corresponderen met een Nederlandse jongen van vijftien of zestien jaar. Hobby's: lezen, zwemmen, muziek en foto's van filmsterren. • *Rennatha Bento (10), Tuberoosstraat 33, Zorg en Hoop, Paramaribo, Suriname,* wil corresponderen met een Nederlands meisje van haar leeftijd. Hobby's: lezen, zwemmen. • *Geert Lammersma (17), m.s. Paul Westers, p/a Wagenborg, Postbox 98, Groningen,* wil corresponderen met een geref. meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, klassieke muziek, autospeldjes verzamelen. • *Gerard Masselink, Hardenbergerweg 19, Tubbergen,* wil graag in contact komen met de jongen

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

in Middelburg, die hem een speldje gestuurd heeft. • *Toos v. Lieshout, Frans Halslaan 30, Helmond,* wil graag het juiste adres hebben van soldaat Zwiep in de legerplaats Nunspeet. • *Cora Heckmann (15), Spoorlaan-Noord 155, Roermond,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Limburg. Hobby's: zwemmen en moderne muziek. • *Winifred Sluijp (13), Jacob van Lennepstraat 264 hs, Amsterdam-W.,* zoekt een correspondentievriendin. Hobby: foto's van Cliff. • *Henk Siefkes (14), Nieuwediep 89 A, Post Stadskanaal,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Anne-Marie Erdhuizen (13), Baron van Voorst tot Voorststraat 39, Beek bij Nijmegen,* wil corresponderen met een Engels meisje, liefst van een middelbare school. • *Siep v. d. Woude, Nieuwe Akkers 14, Paterswolde,* geeft voor tien postzegels of tien suikerzakjes postzegels van België, Luxemburg of Nederland en overzeese rijksdelen. • *Ria Hulst (13), Hilhorstweg 25, Oosterbeek* en *Marian v. d. Pluym (13), Hertenstraat 54, Doorwerth (Gld.),* willen corresponderen met Engelse meisjes of jongens van hun leeftijd. • *Jannie Tabak (16), Kerkstraat 142, Wanswerd (Fr.),* en *Djoke Rozenga (15), Schoolstraat 156 A, Wanswerd (Fr.),* zoeken correspondentievrienden van hun leeftijd. • *Joke Vaanholt (15), Bentinkstraat 108, Oldenzaal,* wil corresponderen met een r.k. Nederlands meisje van vijftien jaar. • *Roelof Doldersum (12), Frans Halsstraat 7, Hoogeveen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: sport. • *Wim Dol (13), Diepenveenseweg 164, Deventer,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Limburg. • *Harrie Boers (14), Hoge Boekelerweg 451, Enschede,* zoekt een r.k. correspondentievriend. Hobby's: lezen en films. • *Tinie Beliën (14), Vogelenzangseweg 378, Vogelenzang (N.-H.)* en *Anja Kortekaas (14), Vogelenzangseweg 384, Vogelenzang (N.-H.),* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, liefst r.k. • *Helen en Briggit de Bell (16), Vinkenhof 6, Nunspeet,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Frans Jansen (13), Hoofdstraat 41, Heyen (L.),* wil corresponderen met een Duitse jongen van zijn leeftijd. • *Alie Nieuwelink (14), Marco Polostraat 253 III, Amsterdam-W.,* wil corresponderen met een Nederlandse jongen, liefst niet in Amsterdam of omgeving. • *Sylvia Schot (15), Aalkeetstraat 6c, Rotterdam-8,* zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd, liefst in België. • *Grietje Rozenberg (15), J. Alberdaweg 32, Jubbega (Fr.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: korfballen, voetballen, twist en film. • *Lutgarde Paques (16), Vlaamse straat 22, Sint-Truiden, Limburg, België,* wil corresponderen met een r.k. jongen in Antwerpen of omgeving. Ook zou ze graag adressen ontvangen van r.k. jongens in Frankrijk en/of Canada. • *Willy van Dam (13), Gouwestraat 3, Boskoop,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby: zwemmen. • *Henk Jasperse, Vlierboomstraat 5, Utrecht,* wil corresponderen met een meisje van vijftien of zestien jaar. • *Annalies Florie (11), Mariastraat 5, Nuth (L.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst niet in Limburg. Hobby's: tekenen, handwerken en dieren. • *Loes Zondervan (16), Lodewijk Boisotstraat 12 I, Amsterdam-W.,* wil corresponderen met meisjes en jongens in Nederland, België, Duitsland, Engeland, Suriname, Curaçao. • *Berlina Boekhoud (13), W. Parallelstraat 10, Stadskanaal-W.* en *Janny Boelman (13), Hoofdstraat 62, Stadskanaal (Gron.),* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. • *Corrie Moors, Kerkstraat 110, Koningsbosch (L.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van twaalf jaar. Hobby's: lezen en foto's van filmsterren. • *Henk Vrehen (13), Riddervosstraat 4, Geleen,* wil corresponderen met een r.k. jongen van zijn leeftijd. • *Tiny Kuipers, Dorpstraat 62 B, Maasbree, Ans Huys, Baarlosestraat 11 A, Maasbree* en *Lieke Grutters, Baarlosestraat B 14, Maasbree,* willen corresponderen met meisjes van twaalf of dertien jaar. • *Jos Devillers (17), Vragenderweg 59, Lichtenvoorde,* wil corresponderen met meisjes en jongens van zijn leeftijd in Nederland en België. Hobby's: sport, natuur, fietsen, suikerzakjes en foto's van filmsterren. • *Trix Geesink (16), Orteliusstraat 65 hs., Amsterdam-W.,* wil corresponderen met een meisje of jongen in Engeland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, moderne muziek, zingen, lezen en films. • *Rietje van Es (12), Dokter van Noortstraat 50, Stompwijk (Z.-H.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: postzegels, suikerzakjes en sigarebandjes. • *Marion Bouwhuis (12), Nieuwstraat 16, Lemelerveld (Ov.),* zoekt een correspondentievriend, liefst in Duitsland. • *Gerrie de Boer (13), Kampfstraat 4, Lemelerveld (Ov.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Duitsland. • *Annemieke van Oeveren (13), Kerkstraat 13, Burgh (Zld.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, schaatsen en lezen. • *Gerrie Berkers (13), Pastoor Arnoldstraat 12, Asten (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Rotterdam of Zuid-Limburg. Hobby's: zingen, sport en foto's van filmsterren. • *Hein Kraanen (16), 't Zand 22, Amersfoort,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, liefst in Engeland of Duitsland. • *Willy v. d. Graaf (j., 13), Thomas de Keiserstraat 307, Enschede,* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd in het zuiden of westen van Nederland. • *Ingrid Katier (15), Vechtstraat 55, Enschede,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *José Vink (16), Nieuwenhoornstraat 70 B, Rotterdam-21,* zoekt een r.k. correspondentievriend of -vriendin van haar leeftijd. • *Ankie Henskens (15), Willem-III-laan 23, Vught,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in de omgeving van Den Bosch. Hobby's: gitaarspelen en zwemmen. • *Foppie v. d. Wal, de Poorthoek 5, Gerkesklooster (Fr.),* wil Captain-Grantplaatjes ruilen tegen lucifersmerken of suikerzakjes. • *Jan Boumans (16), Berthradisstraat 34, Kaalheide-Kerkrade,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: kunstrijden op de schaats. • *Alie Verhoef (16), Gravin van Megenstraat 24, Gorinchem,* wil corresponderen met meisjes en jongens tussen vijftien en achttien jaar in Nederland of daarbuiten. Hobby's: dansen en zwemmen. • *Antje Idzes (15), Nollensteeg 8, Zuidwolde (Gron.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Overijsel. Hobby: accordeon spelen. • *Sjef van Rooij, Beukendreef 32, Oisterwijk,* wil postzegels ruilen. Eerst schrijven. • *Henk de Haan (13), Priorstraat 9, Winsum (Gron.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Harry Lindström (13), Vollenhovenstraat 8, Haarlem-N.,* verzamelt herdenkingszegels en Europazegels van Nederland. Hij geeft er suikerzakjes, postzegels en/of lucifersmerken voor in ruil. Eerst schrijven. • *Henny v. d. Schans (13),*

Vervolg op blz. 18

MUG en MIK

IK GA EEN BEETJE HARDLOPEN!
VERBODEN TOEGANG

VAN LOPEN OP DE WEG WORD IK DOODMOE. IK WOU DAT IK DOOR DE VELDEN MOCHT LOPEN!
GEEN TOEGANG
LATEN WE EERST WAT UIT-RUSTEN!
HER-BERG

JAN SPRINT, DE NATIONALE KAMPIOEN HARDLOPEN IN 1900, WOONT HIER VLAKBIJ!

ALS U DIT PAD VOLGT KOMT U VANZELF BIJ ZIJN HUIS!
HER-BERG
IK GA HEM EVEN OPZOEKEN!
VOETPAD
IK GA BUITEN-OM! TOT STRAKS!

HET ZAL ME BENIEUWEN HOE HIJ ME VINDT!

BONK!

TJONGE, WAT IS DAT PAD VERWAAR-LOOSD!

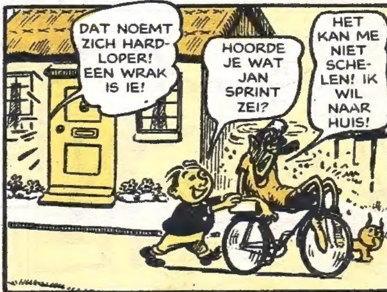

HEE, JE KUNT ZO MAAR GEEN VUIL STORTEN OP DIT PAD!

DIT IS AL LANG GEEN PAD MEER! HET IS TEGENWOORDIG VUILNISBELT!

MIJN VRIEND IS HARDLOPER. HIJ KOMT U ZO DADELIJK EVEN OP-ZOEKEN!

VOET-PAD
IS HIJ DAT?
EH... JA!

DAT NOEMT ZICH HARD-LOPER! EEN WRAK IS IE!
HOORDE JE WAT JAN SPRINT ZEI?
HET KAN ME NIET SCHE-LEN! IK WIL NAAR HUIS!

Inspecteur Kahanam

KAHANAM EN EVA GINGEN NAAR RESIA, WAAR CARLO LAVINI IN HET ZIEKENHUIS LAG. HIJ BLEEK ECHTER TE ZIJN VERDWENEN...

CARLO LAVINI HEEFT ONS IETS OP DE MOUW GESPELD. HIJ WAS SLECHTS LICHT GEWOND!

JA, WE ZIJN ER- IN GEVLOGEN!

EVA, JIJ GAAT TER PLAATSE EEN ONDERZOEK INSTELLEN. TRACHT VOORAL ZIJN WARE IDENTITEIT TE ACHTERHALEN. WAAR KAN IK HIER BELLEN?

HIER, INSPECTEUR!

MET DE COMMISSARIS VAN RESIA? IK WIL DE AGENT SPREKEN DIE PROCES-VERBAAL HEEFT OPGEMAAKT VAN HET ONGELUK VAN DE HEER LAVINI!

GAAT U ONS VER- LATEN, INSPECTEUR? MAAR ALS DE BAN- DIETEN TERUG- KOMEN?

MIJN ASSISTENTE EVA BLIJFT HIER. ZIJ STAAT HAAR MANNETJE!

IK ZAL U NAAR DE PLAATS VAN HET ONGELUK BRENGEN, INSPECTEUR.

WEES OP JE HOEDE, EVA!

KOMT IN ORDE!

IK HAD NIET GEDACHT DAT INTERPOL BE- LANGSTELLING HAD VOOR DIE LAVINI!

BENT U GETUIGE GEWEEST VAN HET ONGELUK? HOE IS HET GEBEURD?

NOU, KIJK...

DAAR LIGT DE AUTO. GOED VOOR DE SCHROOTHOOP!

LAVINI KWAM HIER VAAK LANGS MET EEN VRACHTJE VOOR EEN MUSEUM IN ROME. NOU, OP DIE BEWUSTE DAG...

...KWAM HIJ WEER LANGS. IK CONTROLEERDE ZIJN PAPIEREN EN WAARSCHUWDE HEM NOG VOOR DE SLECHTE TOESTAND VAN DE WEG.

WEES VOORZICHTIG! HET HEEFT GEIJZELD! MAAR EVEN VERDER...

MAAR EVEN VERDER...

BANG!

IK BEN ERHEEN GEHOLD. HIJ WAS BEWUSTELOOS. LATER HEEFT EEN AMBU- LANCE...

EN DE KIST DIE IN DE AUTO STOND? WAAR IS DIE GEBLEVEN?

DIE HEB IK PER TREIN NAAR ROME VERZONDEN. ER STOND EEN ADRES OP.
KUNT U ME ZEGGEN HOE DAT ADRES LUIDDE?

TJA, HOE... WACHT EVEN. ER STOND EEN NAAM OP VAN EEN MUSEUM IN ROME EN IN EEN HOEK STONDEN DRIE LETTERS: I.P.S.
BEDANKT! DAT IS ALLES WAT IK WILDE WETEN!

KAHANAM REISDE TERUG NAAR ROME EN GING DE VOLGENDE DAG NAAR HET NATIONAAL MUSEUM.
IK MOET VLUG ZIJN ALS IK DIE KIST IN HANDEN WIL KRIJGEN!
MAGAZIJN VAN HET MUSEUM

EEN KIST, VOORZIEN VAN DE LETTERS I.P.S.? JA, DIE HERINNER IK ME. HIJ WAS PER ABUIS HIER TERECHTGEKOMEN. IK HEB HEM DOORGESTUURD NAAR HET MUSEUM VAN OUDHEDEN!

KAHANAM BEGAF ZICH NAAR HET MUSEUM VAN OUDHEDEN.
JA, DIE KIST IS HIER GEWEEST. IK HEB HEM DOORGESTUURD NAAR HET MUSEUM VOOR NATUURLIJKE HISTORIE!

IK BEN OP HET GOEIE SPOOR. DIE KIST KAN ME NIET MEER ONTSNAPPEN!

EN ALS HIJ HIER NIET IS?
ER ZIJN NOG TWEE-ENDERTIG ANDERE MUSEA IN DE STAD!
MAAR OP DAT OGENBLIK STOPTE EEN AUTO VOOR HET MUSEUM VOOR NATUURLIJKE HISTORIE...
LIEVE HELP!

DAAR STAAT HIJ!
WE KOMEN PRECIES OP TIJD!

WAT KAN IK VOOR U DOEN, HEREN?
WE KOMEN DIE KIST HALEN. DIE IS NIET VOOR U!

GAAT UW GANG, HEREN. IK ZAG DAT ER ALLEEN MAAR STENEN IN ZITTEN. ZEKER BESTEMD VOOR EEN LABORATORIUM?
r. peeters

Het zwarte veulen

OP EEN DAG IN HET BEGIN VAN DE ACHTTIENDE EEUW WAREN LUCY DERRING EN HAAR BROER WILL OP WEG NAAR EEN RUÏNE, WAAR ZE DICK TURPIN, EEN AVONTUURLIJKE JONGEMAN, ZOUDEN ONTMOETEN...

NOG TWEE GERECHTSDIENAREN DOKEN OP.

BIJ DIE WOORDEN KWAM LUCY NAAR VOREN.

ZE WAREN NOG NIET WEG OF...

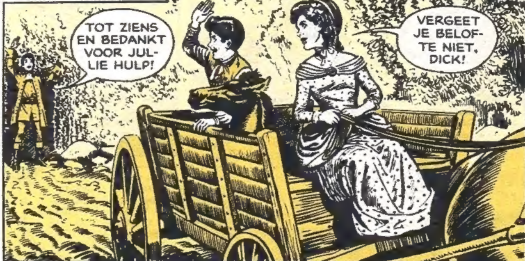

LACHEND ONTHULDE DE JONGEMAN ZIJN GEHEIM...
EEN GROT!
MIJN TIJDELIJKE VERBLIJF! GA MAAR NAAR BINNEN!

VERBAASD KEKEN LUCY EN WILL ROND.
WAT EEN MACHTIG HOL!
DE PAARDEN EN IK VOELEN ONS ER BEST THUIS!
O, DAAR ZIJN BESS EN TOBY!

VLUG LIEP LUCY NAAR DE PAARDEN.
JE HEBT ZE GOED VERZORGD, DICK! TOBY IS AL FLINK GEGROEID!
JA, MAAR HIJ MOET MEER BEWEGING HEBBEN!
WILT U VOOR HEM ZORGEN, JUFFROUW LUCY? IK WIL EEN FLINK PAARD VAN HEM MAKEN!
O, GRAAG, MAAR MIJN OOM ZAL HET NIET GOEDVINDEN!

MAAR DICK WIST HAAR OVER TE HALEN EN...
GOED, IK ZAL HET DOEN ALS JIJ BELOOFT DAT JE JE LEVEN BETERT!
DAT BELOOF IK! EN ZO NU EN DAN KOM IK TOBY OPZOEKEN!

TOT ZIENS EN BEDANKT VOOR JULLIE HULP!
VERGEET JE BELOFTE NIET, DICK!

TOEN ZE BIJ DE BOERDERIJ KWAMEN, VOELDE LUCY ZICH EEN BEETJE ONZEKER.
HOE WIL JE DEZE KWESTIE AAN OOM EN TANTE UITLEGGEN?
IK ZAL ZEGGEN DAT WE TOBY GEVONDEN HEBBEN. HOPELIJK GAAT ALLES GOED!

MAAR OP DAT MOMENT...
...WAS EEN KOETS OP WEG NAAR DE BOERDERIJ EN ZIJN KOMST BETEKENDE SLECHT NIEUWS...

De slavenkoopman van Pompeï

HET GALLISCHE MEISJE MILJA EN HAAR BROER UDON WAREN DOOR ROMEINSE SLAVENJAGERS MEEGENOMEN. IN DE ALPEN ONTSNAPTEN ZE EN HIELDEN ZICH EEN TIJDJE SCHUIL IN EEN DAL. LATER KWAMEN ZE TWEE MANNEN TEGEN, DIE HEN UITNODIGDEN MET HEN MEE TE GAAN...

DE VOLGENDE MORGEN...

URENLANG LIEPEN BARSIUS EN TEX MET MILJA EN UDON DOOR EEN SMALLE KLOOF IN DE RICHTING VAN EEN GROOT MEER.

JE BEGRIJPT TOCH WEL DAT WE DE JONGEN EN HET MEISJE NIET ZO MAAR OP DE SLAVENMARKT KUNNEN VERKOPEN? KELTON HEEFT DE SOLDATEN VAN DE BERGPATROUILLE NATUURLIJK VERTELD DAT WIJ UIT HET LEGER GEDESERTEERD ZIJN. IN MEDIOLANUM ZOUDEN WE WELEENS IN MOEILIJKHEDEN KUNNEN KOMEN. DAAROM GAAN WE NU NAAR VRIENDEN VAN MIJ DIE BUITEN DE STAD COMUM WONEN!

DE ZON STOND AL HOOG AAN DE HEMEL TOEN ZE EINDELIJK EEN OP DE OEVER VAN HET COMOMEER GEBOUWD HUIS BEREIKTEN. MILJA EN UDON WERDEN BIJ EEN AANTAL ANDERE SLAVEN OPGESLOTEN...

WE ZIJN DUS NIET DE ENIGE GEVANGENEN VAN BARSIUS, UDON!
NEE. BARSIUS HAD ONS WERK BELOOFD, MAAR AL GAUW WERDEN ZIJN WARE BEDOELINGEN DUIDELIJK. WE ZIJN IN HANDEN GEVALLEN VAN SLAVENJAGERS EN BINNENKORT WORDEN WE NAAR HET BUITENLAND VERKOCHT!

INTUSSEN...
IN GENUA IS ALLES VOOR DE ONTVANGST GEREGELD, BARSIUS. HIER ZIJN DE PAPIEREN, WAARIN STAAT DAT DIT EEN WETTIG SLAVENTRANSPORT IS. REIS ZOVEEL MOGELIJK 'S NACHTS EN GA NIET NAAR MEDIOLANUM. IK ZAL JE EEN AANTAL MANNEN MEEGEVEN OM DE GROEP TE BEWAKEN!

OP DAT OGENBLIK AAN DE VOET VAN DE DODENWAND...
DIE KNAAP MOET VLEUGELS GEHAD HEBBEN! TOT NU TOE HEEFT NIEMAND EEN VAL VAN DE DODENWAND OVERLEEFD!
DE SNEEUW HEEFT ZIJN VAL GEBROKEN. LATEN WE HEM MAAR VLUG NAAR COMUM BRENGEN!

's Nachts zoemde het duin...

door Peter van Dommelen

Nee, Theo, dit is geen Europees of Amerikaans sigarettemerk. Ik heb er duizenden en ik weet heus wel uit welk land een bepaald merk afkomstig is." Gedecideerd schudde Marian haar blonde krullen en keek haar broer aan.

Ze zaten met zijn vieren in het warme zand en lieten zich drogen in de zon: Theo en Marian, broer en zus, en Peter en Nico, de vrienden van Theo. ,,Heb je nog naar Turkije, Finland en Pakistan gekeken?" vroeg Peter, die met zijn zakmes een stuk wrakhout bewerkte. ,,Die hebben ook van die rare letters."

,,Daar lijken die doosjes ook niet op. En wat ik zo gek vind: wie hier op het eiland rookt er zulke sigaretten? Er is nog geen enkele vreemdeling, noch in het hotel, noch in ons pension. En de mensen uit het dorp hoef ik het helemaal niet te vragen."

Marian zoog nadenkend op haar onderlip. Het was even stil. Toen vervolgde ze: ,,Trouwens, ik heb al overal geïnformeerd. Ik wil graag weten uit welk land dat merk komt. Anders kan ik het niet in mijn plakboek plakken."

Nico ging languit liggen. ,,Laat me eens even nadenken. Je hebt vier van die lege doosjes gevonden: twee vlak bij de vloedlijn, een aan de voet van de duinen en een in de duinen. Het eerste doosje vond je maandag, het tweede woensdag, gisteren ontdekte je het derde doosje en vanmorgen het laatste. Ja, jongens, ik ben met Marian wezen kijken waar ze ze gevonden heeft. En wat zo eigenaardig is: ze heeft ze steeds 's morgens vroeg gevonden, nooit 's avonds. En de vier vindplaatsen liggen ongeveer in één lijn."

,,Hè, wat zeg je nou?" Peter draaide zich met een ruk om en keek Nico aan. ,,Dat wordt interessant. Kunnen we een spoor volgen? 's Avonds of 's nachts loopt er dus iemand van het strand naar het duin of omgekeerd. Theo, jij bent hier al zo dikwijls geweest. Wat is er in de duinen hierachter?"

Theo trok zijn schouders op. ,,Er is een bunker van de Duitsers, maar die hebben ze dichtgemetseld. Ik ben er weleens wezen kijken. Maar er is zoveel zand overheen gewaaid dat die bunker niet meer te zien is."

Marian stond op. ,,Ik ga het aan kapitein Linders vragen. Misschien weet hij wat."

Een half uur later stond Nico plotseling op. ,,Ik weet niet wat jullie doen, maar ik wil er meer van weten."

,,Ik ook," zei Theo en schudde het zand uit zijn haar.

,,En ik heb een idee," zei Peter. ,,Ik heb zo'n beetje aan die stokken zitten snijden. We zullen aan deze vier stokken zakdoeken binden. Nico wijst waar de doosjes gevonden zijn en daar steken we een stok in het zand. Dan gaan we naar dat hoge duin daar en kijken waar de lijn van de vier stokken heen wijst."

Zo gezegd, zo gedaan. Toen ze op het hoge duin stonden, zagen ze inderdaad één lijn. Opeens riep Theo: ,,Kijk nou eens, daar vlak bij die strandpaal. Daar loopt een spoor in het zand. Net of er een boot over getrokken is. Zie je wel, jongens, een kleine geul. Die kun je op het strand niet zien, maar hiervandaan wel." Hij draaide zich helemaal om. ,,Daar beneden ligt die bunker onder het zand. Er steekt een ijzeren staaf uit de grond. Laten we eens gaan kijken."

De jongens gleden in het rulle zand naar

beneden. Toen ze op de aangeduide plaats waren aangekomen groef Theo met zijn handen een kuil in het zand. „Zie je wel, hier zit het beton. En daar bij die bremstruiken moet een luchtkoker of zo iets zijn. Ik ben er nooit dichtbij geweest, want die brem prikt afschuwelijk als je in je zwembroek bent."

Nico was er al naar toe gelopen en riep: „Nou, het prikt zeker, zeg. En het is een heel dichte struik ook. Daar kom je zo nooit doorheen." Al pratende liep hij langzaam om de struik heen. Toen hoorden Theo en Peter opeens een verbaasde uitroep.

„Hee, jongens, kom nou eens kijken. Hier ligt weer zo'n doosje en hier is een paadje gemaakt. Alle takken zijn afgebroken en platgetrapt."

„Alle mensen, Nico heeft gelijk," zei Peter en stapte tussen de struiken door. „En hier liggen twee afgebrande lucifers. En hier is een gat, nee, een vierkant luik. Heb jij dat al eens gezien, Theo?"

Even later lagen ze met hun drieën op de knieën en keken naar het gat dat met een ijzeren deksel was afgesloten. De roest zat er duimendik op en zo te zien was het in geen jaren open geweest.

„Wel vreemd," vond Nico, „dat er geen zand of vuil op ligt. Hoe moet je zo iets eigenlijk openmaken?"

Theo voelde met zijn vingers langs de rand van het deksel, aarzelde, pakte toen de rand vast en wilde met een ruk het deksel optillen. Tot aller verbazing klapte het luik zonder moeite open en ze keken in een donkere diepte.

„Lieve help," riep Peter uit, maar hij dempte meteen zijn stem, „die scharnieren druipen van de olie. Doe dicht, Theo, doe dicht. En laten we weggaan. Naar het strand. Dit moeten we bespreken. En dit sigarettendoosje nemen we mee voor Marian. Maar we zullen eerst die stokken weghalen."

Die middag kwamen ze tot de conclusie dat er 's nachts iemand in of uit de bunker ging, dat het een stugge roker was, dat het een vreemdeling was of althans iemand die vreemde sigaretten rookte en dat er af en toe een boot op het strand getrokken werd. En ze spraken af dat ze 's nachts de wacht zouden houden in het duin. Theo zou Marian van hun ontdekking op de hoogte brengen en ze moest beloven dat ze zou zwijgen.

Ze zouden alle drie brood, een veldfles met thee, een zaklantaarn en een lasso meenemen. En ook alle drie een deken, want 's nachts was het nogal fris. Ze hadden zelfs al een plek op het oog, vanwaar ze de bunker én het strand goed in het oog konden houden.

Op de afgesproken tijd, om twaalf uur 's nachts, ontmoetten de drie vrienden elkaar bij het tuinhek van het pension.

„Hebben we allemaal de spullen bij ons?" fluisterde Theo, „Dan gaan we naar die oude uitkijktoren. Daarvandaan zien we het strand en de duinpan, waarin de bunker ligt. Gek, hè, dat die bunker in een pan ligt? Ik dacht dat die dingen allemaal op de duinen waren gebouwd."

„Ja, dat is ook zo," zei Theo, „maar na de stormvloed van 1953 hebben ze de duinen opgehoogd en toen is die bunker erachter komen te liggen."

Peter liep voorop en zonder onnodig lawaai te maken bereikten ze de trap van de uitkijktoren.

„Voorzichtig, hoor," klonk Theo's stem. „De treden zijn hier en daar verrot. Ik zal tellen en waarschuwen welke treden gevaarlijk zijn."

Boven gekomen wikkelden ze zich in hun deken. Het wachten was begonnen. De tijd verstreek, de torenklok sloeg eerst één en toen twee keer. Alle drie vochten ze tegen de slaap. Het was doodstil om hen heen.

„Ik ga eerst naar beneden. Als ik er ben, geef ik een teken met mijn lamp."

Plotseling ging Theo rechtop zitten en stootte zijn vrienden aan. „Ik hoor iets, luister." Iedereen was op slag klaarwakker, spiedde en luisterde. In de verte hoorden ze zacht geplas.

„Een roeiboot," fluisterde Peter, „maar ik zie niks. Het is ook zo aardedonker vannacht." Hij had de woorden nog niet gezegd of er flitste vanuit zee een licht, een keer, twee keer, drie keer. Toen was het weer donker. Het riemgeplas was nog even te horen, toen hield het op en het was weer doodstil.

Bij de bunker schuin beneden hen knipte iemand een zaklantaarn aan en schermde het licht af met de hand. De lantaarn bewoog zich nu langzaam omhoog.

„Het is een vent en hij loopt tegen het duin op," fluisterde Theo.

Toen het lichtje boven op het duin was aangekomen, werd er een paar keer mee gezwaaid. Toen bewoog het zich naar het strand en verdween.

„Hij gaat naar de strandpaal. Het is nu vloed," fluisterde Nico. „Wachten tot hij terugkomt."

Ze hoorden weer het geplas van roeiriemen en wachtten. Het werd vier uur en in het oosten werd de lucht al lichter. „Ik denk dat hij met die boot is meegegaan," mompelde Nico. „Maar waar is die heengegaan? Vooruit, jongens, naar beneden. Pas op de treden. We gaan naar de bunker."

Als katten slopen ze door het donker. Bij de bunker gekomen hielden ze stil en onderzochten de bremstruik. Niets te zien. Ze gingen plat op de grond liggen.

„Ik denk dat die vent ergens naar toe wordt gebracht," fluisterde Peter. „Maar waarom en waarheen? En wat doet hij hier steeds in de nacht?"

„Stil, jongens. Luister eens... het duin zoemt." Het was Theo die dat zei. Hij lag met zijn oor op de grond en wenkte de anderen dat ze zijn voorbeeld moesten volgen. Peter legde ook zijn oor op het zand, maar Nico groef een kuiltje tot het beton blootkwam. Hij legde daar zijn oor op. Toen richtten ze zich op en keken elkaar met grote ogen aan. Het duin zoemde niet, de bunker zoemde...

„Weg wezen en naar bed. Morgen gaan we in de bunker kijken." Na dit bevel van Nico vertrokken ze. En een half uur later sliepen ze als marmotten.

Gekleed in windjack en lange broek en met alle spullen bij zich troffen de vrienden elkaar de volgende morgen bij de bremstruik.

„Ik heb Marian verteld wat we van-

Vervolg op bladzijde 26

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

HEE, WAT DOET U DAAR NOU? U BENT TOCH GEEN INBREKER?
WEL NEE, IK MAAK ALLEEN HET RAAM EVEN OPEN VOOR JOU!

WACHT, IK ZAL EVEN IN DEZE KAST KIJKEN OF ER IETS EETBAARS VOOR JOU IN STAAT!
DA'S AARDIG VAN U!
SAFE

OPEENS WERD DE STILTE VERSTOORD DOOR EEN KRAKEND GELUID.
KRAAK!
KRAK!

STIL! JE MAAKT DE HELE SCHOOL WAKKER MET DIE HERRIE!

IK ZAL JE VOORLOPIG MAAR EVEN HET ZWIJGEN OPLEGGEN, BROER!

GOED ZO, GA MAAR FIJN IN DAT TIJDSCHRIFT LEZEN!
MENEER LOCKE HEEFT HET HIER ZEKER LATEN LIGGEN!

HET VOLGENDE OGENBLIK BARSTTE BILLIE IN LACHEN UIT...
WAT EEN KOSTELIJKE MOP!
HO! HI! HA! HA! HO!

WAT HOOR IK DAAR IN DE KAMER VAN DR. LOCKE?
DR LOCKE

IK HOU NIET VAN POTTEKIJKERS! ASJEBLIEFT, VADER!
PAS OP! DAT IS MENEER KWEL ZIJN BESTE HOED!
DE GRAPJAS

ZO, IK HEB GENOEG! NOU WEG WEZEN!
D...DUS HIJ IS... WÉL EEN INBREKER?!
GELD

HO EVEN, VRIEND! DAT GAAT ZO MAAR NIET!

WAT IS DAT VOOR EEN LAWAAI?
BANG! BONK!
DR LOCKE

ZO EN NOU KRIJG JE NOG EEN FIJNE RECHTSE...
NEE! HOU OP!
BANG!

BILLIE, IK BEN TROTS OP JE! JE VERDIENT EEN MEDAILLE VOOR JE MOEDIGE OPTREDEN!
IK HEB LIEVER IETS EETBAARS!

ALS WE BILLIE TOCH NIET HADDEN, HÈ?!
JA, ALS IK MAAR EVEN INGRIJP, DAN IS ALLES ZO VOOR ELKAAR! SPREEK MET MIJ EN HET KOMT IN ORDE!

Zonder woorden

De vierentwintig uur van LE MANS...

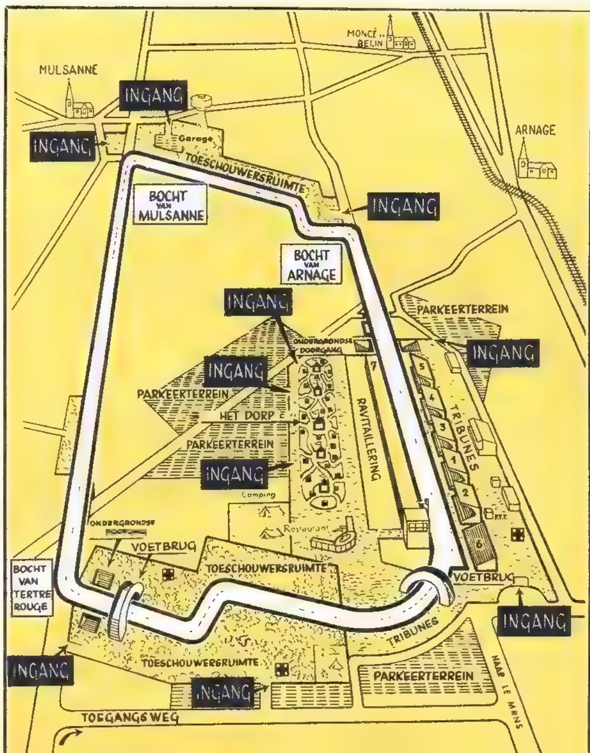
Le Mans is een middelgrote stad in de Westfranse provincie Sarthe. Zij bezit een prachtige oude kathedraal, smalle straatjes en schilderachtige pleintjes en er komen elk jaar een betrekkelijk groot aantal toeristen naar toe. Maar deze stad zou niet zo'n geweldige bekendheid in de hele wereld genieten als er niet jaarlijks in de directe omgeving een sportgebeurtenis plaatsvond, die bekend is als de vierentwintiguurrace van Le Mans. Deze autorace, waarbij de wagens vierentwintig uur lang op de baan blijven en waarbij ook het duizendkoppige publiek vierentwintig uur lang blijft toekijken, wordt gehouden op het zogenaamde Circuit permanent de la Sarthe, even ten oosten van de stad.

Dit jaar zal de grote prijs van Le Mans worden verreden op 15 en 16 juni aanstaande. De eerste vierentwintiguurrace werd gehouden in 1923. In het begin van de Tweede Wereldoorlog (1940) werd het circuit dusdanig verwoest dat van autoraces voorlopig geen sprake kon zijn. Pas in 1949 werd weer met de befaamde race begonnen. In 1956 ondergingen de tribunes, de toeschouwersruimten en de baan zelf een grondige verandering en op het ogenblik kunnen ongeveer tweehonderdvijftigduizend toeschouwers de race volgen. De ruimte voor de toeschouwers beslaat, inclusief de tribunes, vijftig hectaren. Er zijn zesduizend overdekte zitplaatsen.

Voor de enorme stroom van toeschouwers, die elk jaar ter gelegenheid van de vierentwintiguurrace het circuit van Le Mans bezoekt, zijn diverse regelingen getroffen. Voor het autoverkeer van en naar de baan zijn moderne, brede wegen aangelegd en er is rondom de baan een overvloed aan parkeerruimte. Plusminus twaalfhonderd agenten zijn voor de duur van de race in functie. De Franse spoorwegen laten uit het hele land extra-treinen naar Le Mans lopen en richten voor deze gelegenheid een speciaal station in op tweehonderd meter van de baan. Vliegtuigen kunnen op driehonderd meter van de baan op een speciaal vliegveld landen. Op het terrein binnen de baan (zie het kaartje) wordt tijdens de race een dorp opgericht, bestaande uit souvenirwinkels, een postkantoor, restaurants, rodekruisposten, twee kampeerterreinen, inlichtingenbureaus, parkeerterreinen enzovoort. Tevens draait in de onmiddellijke omgeving van het circuit een grote kermis, zodat het publiek, als het dat wil, zijn gedachten eens kan verzetten en wat beweging kan krijgen.

Wie Le Mans zegt, zegt de vierentwintiguurrace. Elk jaar verschijnen de beroemdste coureurs uit de hele wereld aan de start en het is hier in Le Mans dat elk jaar de verschillende fabrieken met hun nieuwste modellen voor de dag komen. Dit jaar is er een heel bijzondere deelnemer, namelijk de nieuwe Rover-B.R.M.-turbinewagen. Deze wagen, die door een straalmotor wordt aangedreven, maakt een goede kans om de grote prijs van Le Mans in de wacht te slepen. De proefronden, enige tijd geleden gemaakt door onder anderen de bekende coureur Phil Hill, zijn zeer gunstig verlopen. Overigens is men erg geheimzinnig over deze wagen en zijn prestaties en dat valt te begrijpen.

Op de volgende bladzijden brengen we een grote plaat van de race van Le Mans. In een inzet geven we bovendien een beeld van een van de fascinerendste onderdelen van deze race, de start. Wie dit jaar winnaar wordt, kan niemand zeggen. Zal de nieuwe turbinewagen de andere deelnemers met glans verslaan? We weten het niet; het antwoord daarop zal pas gegeven worden op 16 juni.

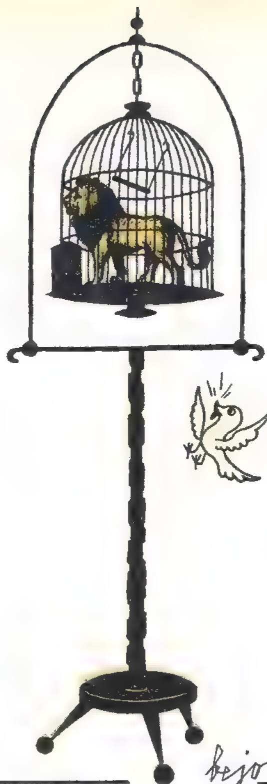

DUNLOP
VITE LOIN
DAF
ESSO
LUCAS
MICHELIN
FERODO
GM
Weber
Mobil
LOIN
I.C.A
REDEX
SJORS
GOOD YEAR
SHELL
TOTAL
JAGUAR
10
41
17
19
12

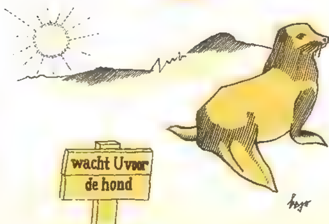
Het komt in de bus

Vervolg van blz. 2

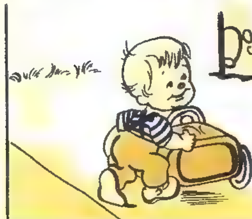
Zuidhollandsedijk 30, Sprang-Capelle, wil corresponderen met een jongen of meisje van dertien of veertien jaar. Hobby: suikerzakjes. • *Ria Creemers (14), Wilhelminalaan 82, Echt (L.)* en *Annie Hooglanders (14), Prinses Beatrixstraat 21, Echt (L.),* willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd. • *Patricia (8)* en *Rob (11), Fiegel, Baanderherenweg 65, Boxtel,* willen corresponderen met jongens en meisjes van hun leeftijd. Patricia leest graag: Rob is op judoles. • *Ria Nupoort (12), Drusiushof 9, Amsterdam-W.,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: postzegels, dierenfoto's en foto's van filmsterren. • *Albert Hospers (13), Julianalaan 28, Gasselte (Dr.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, liefst in Zuid-Holland. Hobby's: voetballen, ijshockey, suikerzakjes, foto's van filmsterren. • *Marijke Geomenij (14), Tegelseweg 48, Venlo,* wil corresponderen met een r.k. jongen in Nederland of België. • *Paul Hermand, Rubensstraat 41 I, Amsterdam,* spaart speldjes en geeft acht suikerzakjes voor twee speldjes. • *Leny Jonker (13), Zijpperpad 6, Noord-Scharwoude,* zoekt een r.k. correspondentievriend. Hobby's: toneelspelen, lezen en moderne muziek (Cliff, Harry Belafonte). • *Hilda Poot (16), Langestraat 24, Klazienaveen (Dr.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Abe Kuipers (14), Grotestraat 16, Nijverdal,* zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd, liefst r.k. en wonend in Rotterdam. Hobby's: sport en lezen. • *Wout Hordijk, Cremerstraat 153, Pernis,* heeft sigarebandjes te ruil voor postzegels van Nederland en overzeese rijksdelen. • *Aattie Deelen (14), Dorpslaan 101, Nieuw-Lekkerland (Z.-H.),* zoekt een correspondentievriendin in Zuid-Holland of Utrecht. Hobby's: sport en muziek. • *Geert Kroezenga (17), Gieterweg 20, Gasselte (Dr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Mieke Schattefor (15), Rijksweg 185, Velden (L.)* en *Truus Lommen (14), Oude Venloseweg 79, Velden (L.),* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd, liefst in Noord-Brabant of Limburg. Hobby's: twist, foto's van filmsterren. • *Bep v. d. Akker (14), Beijerlandselaan 22 B, Rotterdam-Zuid,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Henk Duyx (17), Dr. Schaepmanstraat 13, Molenberg-Heerlen* en *Leo Ritzen (17), Roemer Visscherstraat 4, Molenberg-Heerlen,* willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd. • *Lourens Rauwers, Morgenzonweg 98, Winterswijk,* wil postzegels van de hele wereld ruilen voor Nederlandse postzegels. • *José Limberger (13), Kees de Haanstraat 38, Sappemeer,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Loes Edens (17), Rhederweg 4, Bellingwolde (Gron.),* wil corresponderen met iemand van haar leeftijd. Hobby: sport. • *H. v. d. Hoaft (17), Utrechtse weg 67, Zeist,* zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Eggie Dekker, C 134, Bergentheim (Ov.),* heeft een boekje met zesennegentig autoplaatjes, waar hij tweehonderd postzegels voor wil hebben. • *Jenny Lucas (14), Europaweg 96, Nieuw-Schoonebeek (Dr.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: muziek. • *Jan Veehies (16), Tulpenstraat 27, Meppel,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in Drente of Overijsel. Hobby's: film, lezen en sport. • *Geesje Pruim (15), Vesperweg 34, Klazienaveen,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: moderne muziek. • *Ineke Westera (16), Leemweg 46, Nieuw-Amsterdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jantje Koostra, Borger Zijtak 20, Post Schoonoord (Dr.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Lies Stevens (15), Veilingstraat 33, Nieuw-Amsterdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Klazien Westera (15), Leemweg 46, Nieuw-Amsterdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Sjouk Post (15), Leemweg 46, Nieuw-Amsterdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Nelly Smit (14), Noordersingel 107, Berkel (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Ria Schenk (12), Noordersingel 103, Berkel (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd.

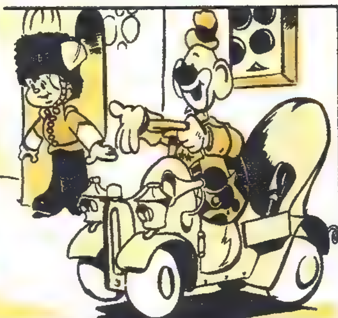

SPELEND SPEELGOED

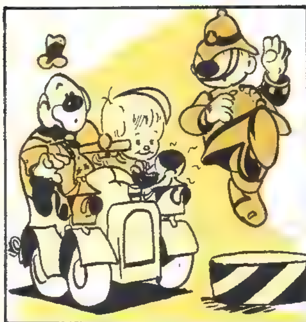

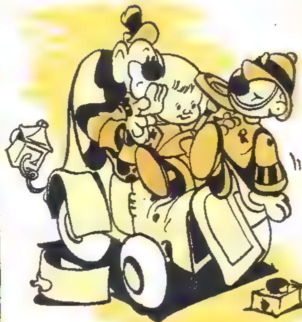

Op een morgen wilde Tim, het broertje van Tommie, juist een eindje gaan rijden in zijn speelgoedauto, toen Kwink de clown in een auto van het circus kwam aanrijden.

„Ha, die Tim," riep Kwink. „Heb je zin om met mij mee te rijden?" Tim bedacht zich niet en stapte bij Kwink in. Ze reden meteen weg en kwamen al gauw bij een druk kruispunt.

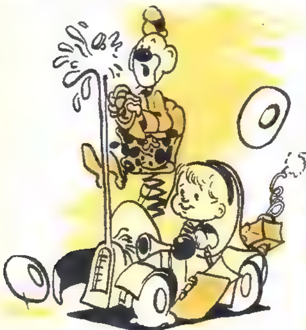

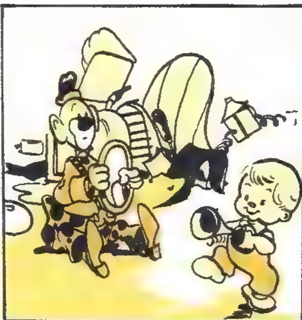

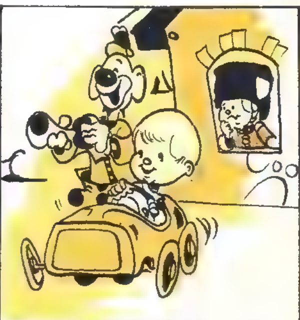

Op dat kruispunt stond agent Bollewang het verkeer te regelen. Hij hief zijn arm op ten teken, dat Kwink moest stoppen. Op dat ogenblik kneep Tim in de ouderwetse claxon.

Agent Bollewang schrok geweldig, maakte een luchtsprong en belandde op de motorkap. O, wat was hij boos! Kwink pakte Tim op en zette hem voor straf op de plaats achter zich.

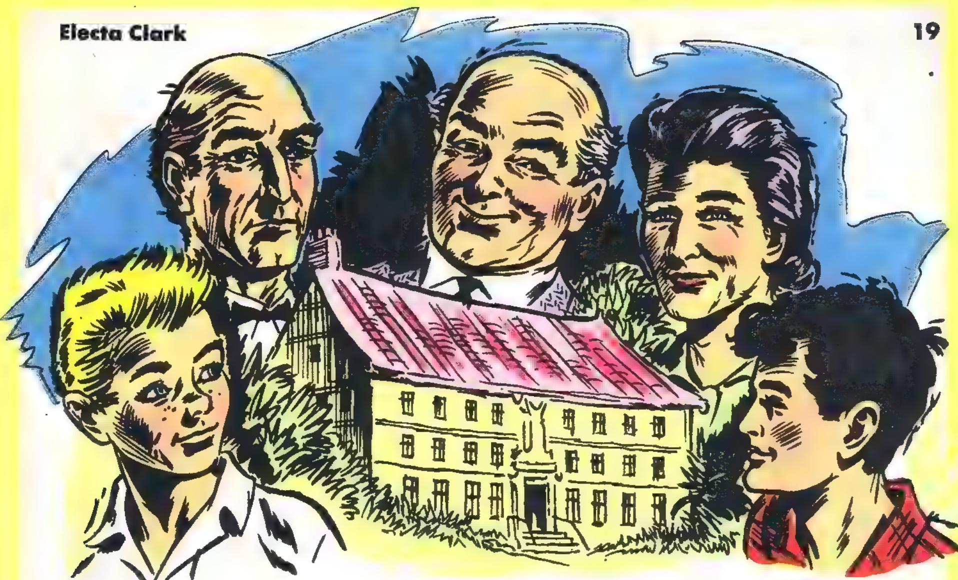

Maar even later drukte Tim op een knopje en toen viel de circusauto in stukken uit elkaar, zoals dat zo vaak gebeurt met circusauto's. Kwink schrok zich een hoedje.

„Weet je wat, Kwink," zei Tim, „laten we samen maar in mijn auto gaan rijden. Die is in elk geval steviger!" Dat deden ze; Tim stuurde en Kwink hanteerde de claxon.

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit. Ben opent de doos. Er ligt een dolk in en een kostbare speld. Ze brengen de voorwerpen naar de Indiase prins, die naast hen woont. 's Nachts komt een zekere Philemon Taylor de doos opeisen.*

Leeg!" hijgde Taylor. ,,Wat bedoelt u, leeg?"

Hij probeerde zijn bezittingen anders te verdelen, zodat hij de doos kon openmaken met één hand en tegelijk zijn wapen gericht kon houden op het enorme groene oppervlak van het nachthemd, dat slechts gedeeltelijk door Casey werd beschermd. Het was interessant om al die expressies op dat magere, harde gezicht te zien. Hij keek ongerust en ongelovig door de woorden van oom Bounce, maar ook uitermate boos. En verbijsterd door het probleem dat hij probeerde op te lossen, maar waarvoor hij drie handen nodig had.

,,Laat mij je pistool dan vasthouden," stelde oom Bounce op zijn vriendelijke manier voor. ,,Je zult zo nooit het kleine knopje. . ."

,,Ach, hou op," gromde Taylor.

Op dat ogenblik kwam een andere heer binnen. En die kwam inderdaad door het raam van de zitkamer! Hij was ook gewapend, maar hoewel hij zijn revolver nogal slordig op de hechte, kleine groep van drie mensen aan de voet van de trap richtte, was zijn belangstelling gericht op Philemon Taylor en de geëmailleerde kist.

Het gezicht van deze nieuwe gast was gedeeltelijk verborgen achter een grijze zijden doek die kunstig over zijn neus en mond gedrapeerd was.

,,Wat is hier aan de hand?" vroeg hij met een zachte en wat gedempte stem. ,,Wat bedoelt die dikke vent. . . is de doos leeg?"

,,Hij is het!" brabbelde Ben plotseling. Hij wees met zijn vinger naar het gezicht van de grijsbedoekte bandiet. ,,Dat is hem! Die vent! Hij is hem!"

,,Speel je krijgertje?" vroeg oom Bounce vriendelijk en trok een borstelige wenkbrauw op naar zijn jonge gast. ,,Wat bedoel je met hij is hem?"

,,Die vent heeft geprobeerd mijn vader om te kopen! Hij wilde onze vrachtauto huren! Weet je wel, Casey, dat heb ik je verteld! Daar, daar. Zie je dat litteken

in de vorm van een halvemaan bij zijn linkeroog?"

Casey en oom Bounce keken vlug. Ze zagen inderdaad een smalle gebogen lijn op de linkerslaap van de man.

Halvemaan draaide zich woedend naar hen en richtte zijn revolver op Ben.

,,Jij ziet te veel!" snauwde hij.

Ben vond de toon waarop hij dit zei niet fijn en ook niet die gevaarlijke revolver die op hem gericht was. Hij voelde zichzelf zo klein mogelijk wegkruipen tegen de muur. Ik moet niet zoveel praten, dacht Ben onmiddellijk.

Taylor had ondertussen de kist opengekregen. Hij sloeg het deksel terug. De doos was natuurlijk leeg. Taylor was woedend. Oom Bounce, Casey en Ben keken hem triomfantelijk aan.

,,De dolk met juwelen en de blauwogige vis," verklaarde meneer Bouncer opgewekt, ,,zijn aan de. . . aan de. . . bevoegde autoriteiten overhandigd."

Er was niet veel van Halvemaans gezicht te zien boven de grijze doek. Maar het gedeelte dat te zien was zag er verbijsterd uit.

,,Blauwogige vis?" herhaalde hij. ,,Waar kletst die oude man over?"

Taylor lachte op een manier die luchtig bedoeld was, maar hij kon dat doel niet helemaal bereiken. ,,Och, ik had er nog wat dingen in gestopt," zei hij en probeerde het achteloos te laten klinken.

,,Wat extra, dat is alles. Als ze weg zijn, wat dan nog? De echte. . ."

,,Wacht eens even," zei Halvemaan langzaam. ,,Wacht jij eens heel eventjes. Ik hou niet van dat gepraat over extradingen waarover jij nooit eerder verteld hebt. En ik hou ook niet van dat gepraat over bevoegde autoriteiten. Jij daar!" zei hij en draaide zich plotseling naar oom Bounce. ,,Loop die kamer binnen en ga zitten. Handen boven je hoofd. Jullie, jongens, ga mee, vooruit. Achter je opa aan en ook je handen omhoog."

Meneer Bouncer uitte een kreet van verontwaardiging. Hij vond het niet erg om zijn handen boven zijn hoofd te houden en ook niet om naar de zitkamer gestuurd te worden. Maar hij vond het wel erg dat iemand hem opa noemde. Maar hij besloot om voorlopig niet te protesteren tegen deze belediging. Er gebeurden toch al zoveel rare dingen. Hij ging in een stoel voor de grote open haard zitten. Ben en Casey namen stilletjes naast elkaar op de sofa plaats. Halvemaan sloop katachtig en onhoorbaar achter hen aan. Hij stak een staande schemerlamp aan. Met zijn grote lichtsterkte werd de kamer gezellig verlicht.

,,Goed z-z-z-o-o-o," spon Halvemaan. ,,Nou, Taylor, vertel eens over die kleine extraatjes in de kist. Wij gaan dit huis niet uit, voordat ik begrepen heb wat hier aan de hand is. Ik heb geen zesduizend uitgegeven om te helpen een lege kist uit dit museum op te vissen."

De stem klonk zacht en gedempt, maar er zat een lelijke dreiging in. Die dreiging zat ook in zijn ogen en in de langzame gespierde manier waarop zijn schouders bewogen, wanneer hij zijn revolver steeds weer op de drie gevangenen en op Philemon Taylor richtte. Toen klonk er buiten een fluitje. Het was eigenlijk meer de fluitende roep van een uil. Maar Taylor en Halvemaan wisten dat dit geen uil was.

,,De Lange," zei Halvemaan kort. ,,Laat hem binnen."

Taylor ging naar de voordeur. Alsof hij de eigenaar van het huis is, dacht Casey verontwaardigd. Taylor deed de voordeur open en een reusachtig lange man kwam binnen. Hij was net zo gekleed als de andere twee: een naar voren getrokken strohoed, een hemd en een broek van lichte zomerstof.

Casey vroeg zich af hoe het kwam dat de drie mannen er toch niet uit zagen als de sportieve heren die ze wilden voorstellen. Toen wist hij opeens waarom. Ze zagen er zo vreemd uit, omdat ze hun hoed in huis ophielden, alsof die op hun hoofd geplakt was. En de rand hadden ze zo ver naar voren getrokken, dat hun ogen in de schaduw ervan lagen, zelfs hier bij het lamplicht. Deze hoeden gaven het trio een dreigend uiterlijk.

,,Boven alles rustig," rapporteerde de Lange aan Halvemaan. Het was duidelijk dat de man met het lichtgebogen litteken de leider van de onderneming was. ,,Ook alles rustig in de kamer waar die vent met dat gebroken been ligt."

,,Verstuikte enkel," mompelde oom Bounce, die een waarheidlievend man was.

Van zijn reusachtige hoogte keek de Lange even op meneer Bouncers roze schedel neer. Met de blik van een man die verbaasd is omdat 'n onbelangrijke buitenstaander een opmerking maakt.

,,Rustig, dikke," zei hij. Toen vroeg hij aan zijn baas: ,,Waar wachten we op? Waarom gaan we niet?"

,,Jij ook rustig aan, we hebben geen haast," zei Halvemaan. Zijn stem werd steeds zijiger; de langzame, vloeiende bewegingen van zijn schouders en de hand waarmee hij de revolver vasthield, werden steeds katachtiger. ,,Ons speelkameraadje," vertelde hij aan de Lange met een fluwelen stem, ,,gaat ons vertellen waarom de kist leeg is. Hij heeft een sprookje te vertellen over een dolk en een blauwogige vis. Kom, Taylor, ga door. We wachten. We gaan hier niet zonder de juwelen weg. En misschien kom jij hier wel helemaal niet weg."

Casey voelde dat het zweet hem uitbrak. De woorden van Halvemaan klonken vriendelijk genoeg, maar de bedoeling die erachter zat, was verschrikkelijk. Halvemaan was er net de vent voor om, wanneer hij bedrogen werd, Taylor midden op het oosterse tapijt neer te schieten.

Maar Philemon Taylor had zijn zelfvertrouwen hervonden. Hij legde zijn revolver op de zware Venetiaanse tafel en begon aan de doos te prutsen. Hoewel Casey half overeind ging staan, was hij niet in staat om precies te zien wat Taylor deed. Maar een ogenblik later

Taylor deed de voordeur open en een reusachtig lange man kwam binnen.

haalde de man de binnenkant van de kist er helemaal uit. „Wat! Hij heeft een dubbele bodem!" riep iemand uit. Casey bloosde en schraapte zijn keel toen hij merkte dat hij het was die dat had uitgeroepen.

„Tjonge!" riep de Lange enthousiast uit.

„Aaaaaaaaah!" spon Halvemaan. „Goed gedaan. Dit is de moeite waard."

„Nou, wat heb ik je verteld?" zei Taylor verwaand.

De drie schurken stonden om de kist en staarden naar de inhoud. Halvemaan stak een hand uit en graaide er voorzichtig in.

De kist was als een magneet. Hij trok oom Bounce, Casey en Ben uit hun stoelen. Ze durfden niet met hun ellebogen te werken, maar staarden over de schouders van de anderen heen.

„Juwelen!" riep Casey uit.

„Losse edelstenen," kreet zijn oom.

„Oooo, kijk eens naar de kleuren!" zei Ben bewonderend.

Tientallen stenen lagen op een laagje watten. Diamanten, robijnen, smaragden, parels. Ze glinsterden en schitterden in het lamplicht. Het was een prachtig mozaïek van gloeiende kleuren.

„Nou, nou, dat moet een fortuin waard zijn," zei oom Bounce enthousiast, „dat is te zeggen, als de stenen echt zijn."

„Wis en waarachtig wel," zei Taylor uit de grond van zijn hart. „Denkt u dat ik al dat risico zou lopen voor namaak?"

„Waar heb je ze vandaan?" vroeg oom Bounce met belangstelling.

„We hebben ze uit de. . ."

„Kop dicht," snauwde Halvemaan. Hij hief zijn revolver op alsof hij ermee op het kale hoofd van oom Bounce wilde slaan. Casey piepte en gaf Halvemaan een duw.

De zes mensen stonden dicht opeengepakt om de Indiase kist heen. Door die plotselinge duw van Casey trapte er iemand — waarschijnlijk Taylor — achteruit en zijn hak kwam met een enorme kracht op Bens blote voet terecht.

„Auw! Wauw! Auwwww!" gilde Ben. De pijn was een ogenblik zo hevig, dat de jongen wild van woede werd. En Ben had maar één reactie als hij woedend was. Iemand slaan. Zijn harde goedgetrainde vuisten schoten uit en gaven iemand er van langs. Hij raakte Taylor, die helemaal verrast was door Bens uitval. Hij struikelde achteruit en liet de kist vallen. Toen herwon hij zijn evenwicht en greep naar zijn revolver.

Casey greep echter vlugger en pakte het ding beet. Hij was helemaal niet gewend om pistolen vast te houden en hij wilde er helemaal niet mee schieten. Hij wilde alleen maar Taylor ervan weerhouden om er gebruik van te maken. Hij smeet de revolver van zich af. Het wapen vloog door het raam met een fijn rinkelend geluid en viel buiten op het grasveld.

Oom Bounce kwam geestdriftig in beweging. Hij draaide zich om en stootte met zijn harde, ronde hoofd in de maag van de Lange. De Lange werd woedend en dreunde meneer Bouncer op zijn kin en de arme oude man moest onmiddellijk de strijd staken. Hij wankelde achterwaarts de kamer door en viel tegen een muur aan. Daar bleef hij zitten als een hoopje ellende in een opgezwollen nachthemd. Zijn voeten staken eruit.

„Eruit," snauwde Halvemaan tegen zijn kornuiten. „Door de voordeur."

Halfgebukt liep Halvemaan achteruit naar de hal. Zijn pistool zwaaide hij van links naar rechts, zodat hij de hele groep onder schot had.

„Taylor, neem die kist mee," beval hij. „Lange, doe de. . ."

Maar Ben was nog steeds woedend en hij was misschien ook wel te opgewonden om verstandig te handelen. Hij schatte de lengte van de Lange en besloot om hem ergens op zijn eigen hoogte aan te vallen. Hij schoot met een prachtige aanval door de lucht en greep de Lange met beide armen om de knieën. De Lange en Ben dreunden samen op de grond en gooiden stoelen, tafeltjes en alles omver. De revolver van de lange bandiet vloog met een mooie bocht door de lucht.

Casey had op dat moment niets te doen. Hij zag de revolver, stak een hand op en plukte het wapen uit de lucht. Hij was verrast door zijn eigen handigheid. „Tjonge, wat goed!" gilde hij. En toen, alsof hij honkbal speelde, wervelde hij rond en smeet de revolver de andere achterna. Er vloog nog een raam in duizend stukken die vrolijk rondsprongen.

Halvemaan was door deze gebeurtenissen niet van zijn stuk gebracht. Hij liep nog steeds achteruit. Maar zonder dat hij het wist, was hij iets uit de koers geraakt en liep niet meer in de richting van de open deur. In plaats daarvan ging hij in de richting van het harnas.

„Sta op," beval hij de Lange. „Geef die knul... oeghraaaaa!"

Halverwege zijn zin was Halvemaan tegen het harnas aan gelopen. Het viel voorover. De ijzeren armen drongen door het dunne overhemd in Halvemaans rug. Hij draaide zich woedend om en schoot op het harnas. Een... twee... drie schoten.

Het harnas zonk als het ware dodelijk gewond met een kletterend lawaai op de grond.

Casey handelde dikwijls heel idioot. Daarom was zijn volgende handeling al net zo idioot als gewoonlijk. Hij schonk geen aandacht aan de Lange en Ben, die over de grond rolden. Hij schonk geen aandacht aan zijn oom, die op de grond zat te kreunen. Hij schonk geen aandacht aan de woedende Taylor en de gevaarlijke Halvemaan. Casey sprong naar het gevallen harnas. Hij worstelde om het overeind te krijgen. Het kletterde en klepperde, het zakte door de knieën, het wou niet buigen bij de elleboog. Maar Casey vocht als een held.

„Kijk nou eens!" brabbelde hij. „Overal kogelgaten door de borstplaat! Daarom draagt nu niemand meer een harnas. Niet op mij schieten, meneer! Die moderne kogels kunnen gemakkelijk. . . Heee! Kijk daar eens!"

Casey stak met een weids gebaar zijn arm uit. Niemand wist precies waar hij naar wees, maar zijn stem was zo dringend, dat iedereen zich snel omdraaide. Ben en de Lange, met hun armen nog steeds ineengevlochten, gingen rechtop zitten en keken om. Halvemaan ging staan en keek in de richting van Caseys uitgestrekte arm. . . en dit was precies wat Casey wilde. Taylor staakte het zoeken naar de Indiase doos, die in de verwarring ergens terecht was gekomen. Alleen oom Bounce keek niet in de aangewezen richting. Hij staarde glazig naar het plafond.

En zo was er een kort ogenblik van diepe stilte in de zitkamer. Buiten hoorde Casey met zijn scherpe oren een duidelijk geritsel van tafzijde.

„Lieve, goeie help!" zei hij met afgrijzen. „Mevrouw Twigley is buiten!"

Maar hij had geen tijd om langer over mevrouw Twigley en het gevaar waarin ze verkeerde na te denken. Want de stilte in de zitkamer duurde maar heel even. Taylor brulde: „Waar zijn ze? Waar zijn de edelstenen? De kist is leeg!"

„Leeg!" spoot Halvemaan. „Handen omhoog, Taylor!"

„Jij hebt ze gepikt!" brulde Taylor. Buiten zichzelf van woede wilde hij zich boven op Halvemaan werpen, maar halverwege stopte hij, omdat hij in de loop van een revolver keek.

„Misschien heeft de Lange ze wel gepikt," gilde Casey. Casey had er niets mee te maken, welke van de dieven de andere dieven nou beroofde. Maar je kon altijd op Casey rekenen als het erom ging de ene verwarring op de andere te stapelen.

„Laat dat wapen onmiddellijk vallen, meneer, voordat er een kogel door úw lijf gaat."

Halvemaan zwaaide zijn revolver naar de Lange. „Steek ze omhoog, Lange," beval hij zijn lange metgezel. „Kom van de grond af en ga tegen die muur staan."

Ben was ook in staat om rechtop te gaan staan toen de Lange overeind kwam en langzaam naar de muur liep.

„Jij zit de zaak te bedriegen," gilde Taylor. Hij danste bijna van woede. „Eerst laat ik je de buit zien en dan. . . jij. . . jij. . ."

„En dan pikt hij hem in," vulde Casey aan.

„Rustig, Taylor," beval Halvemaan met een dreigende, woedende stem. „Nog een woord en ik jaag je een kogel door je lijf."

„Laat dat wapen onmiddellijk vallen, meneer, voordat er een kogel door úw lijf gaat," zei een nieuwe stem, een aardige jonge stem vanuit het raam.

Iedereen tolde om zijn as om dit nieuwe raadsel op te lossen. Met een geritsel dat op het ruisen van tafzijde leek, klom prins Bahadur het open raam binnen.

Meneer Bouncer, die nog steeds op de grond zat, zei wazig tegen zichzelf: „Ik laat een hengsel en een groot slot op dat raam aanbrengen. Morgen. Iedereen komt en gaat maar door dat raam!"

De anderen vonden het kennelijk heel gewoon dat het zitkamerraam tot voordeur was gepromoveerd.

Alle ogen waren gericht op de slanke, witte figuur met de vastberaden glinsterende ogen in het donkere gezicht en de vastberaden glinsterende revolver in zijn bruine hand.

„Iemand van een gemaskerd bal," mompelde Halvemaan. Hij liet langzaam en onwillig zijn revolver vallen en stak zijn handen ook op.

„Veel te veel kinderen," gromde de Lange met een gemene blik naar Casey, Ben en de jonge Indiër. Maar hij bleef tegen de muur staan met zijn handen omhoog. Het kon hem blijkbaar weinig schelen of hij nu de revolver van de jonge prins of die van Halvemaan moest gehoorzamen.

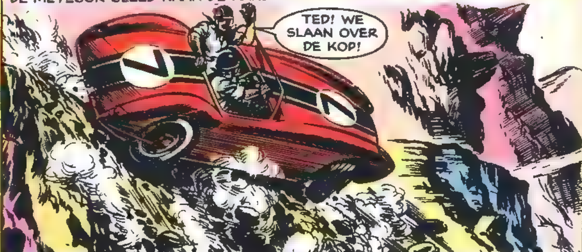
Opeens rende Ben de kamer uit. Een ogenblik later rende hij weer binnen. Ze waren allemaal te veel onder de indruk om zich af te vragen wat hem ertoe had gebracht om op het moment van de climax de kamer te verlaten.

Zonder zijn ogen van de drie inbrekers af te wenden zei de prins: „Rashid, raap de revolver van die herriemakers van de vloer op."

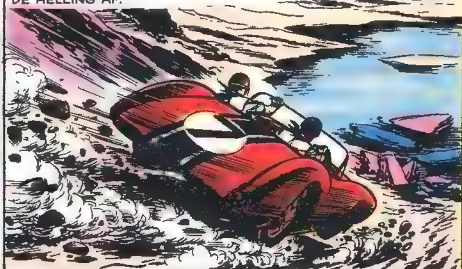
Zijn bediende klom lichtvoetig over de vensterbank en volgde het bevel geruisloos op. Hij liep met het wapen in zijn hand naar het raam terug en grinnikte verheugd. *Wordt vervolgd*

Ted en Tom
en de monsterrace

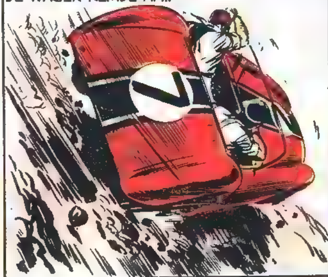
TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE. HUN RIVAAL, BURT MALDON, HAD VERSCHEIDENE KEREN GEPROBEERD HEN UIT TE SCHAKELEN, ECHTER ZONDER SUCCES. OMDAT DE WEG OP EEN BEPAALD PUNT ONDER WATER STOND, KOOS TED EEN BERGPAD...

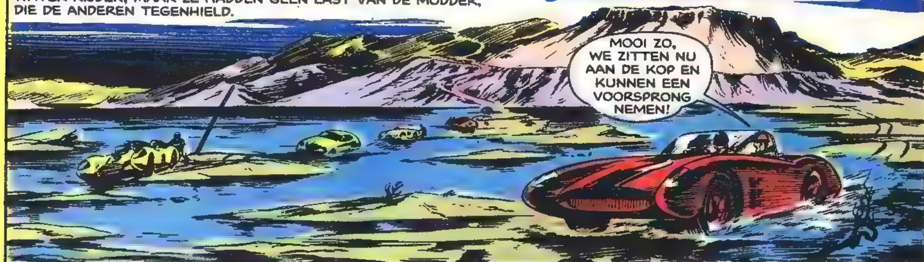

DE VRIENDEN HADDEN GELUK. WEL MOESTEN ZE DOOR HET WATER RIJDEN, MAAR ZE HADDEN GEEN LAST VAN DE MODDER, DIE DE ANDEREN TEGENHIELD.
MOOI ZO, WE ZITTEN NU AAN DE KOP EN KUNNEN EEN VOORSPRONG NEMEN!

AL GAUW KREEG MALDONS MONTEUR DE METEOOR IN DE GATEN.
BURT, KIJK DAAR EENS! DAAR GAAT RAWLEY!
9

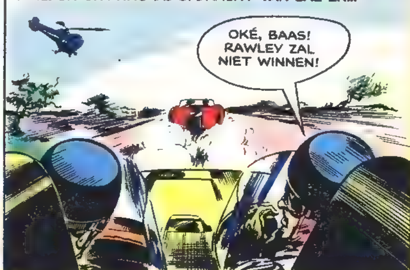

OP DAT OGENBLIK KWAM MALDONS WAGEN LOS UIT DE MODDER.
WE ZULLEN HEM WEL KRIJGEN! VOORUIT, SPRING ERIN!
9
19

EN METEEN ZETTE MALDON DE ACHTERVOLGING IN.

EVEN LATER...
MALDON ZIT VLAK ACHTER ONS!

IK ZAL DIE BLAASKAAK WELEENS LATEN ZIEN WAT AUTORACEN IS!

MAAR TED WIST NIET DAT MENEER EXE, DE OPDRACHTGEVER VAN MALDON, IN EEN HELIKOPTER BOVEN DE RACEROUTE VLOOG...
MALDON, HOOR JE ME? GA RAWLEY VOORBIJ! HOE JE HET DOET KAN ME NIET SCHELEN, MAAR GA HEM VOORBIJ!

MALDON ONTVING DE OPDRACHT VAN EXE EN...
OKÉ, BAAS! RAWLEY ZAL NIET WINNEN!

's Nachts zoemde het duin...

Vervolg van bladzijde 11

nacht gezien hebben en dat we vanmorgen hierheen zouden gaan," zei Theo. ,,Ze wilde mee, maar dat heb ik haar uit haar hoofd gepraat."

Inmiddels had Nico het deksel opgetild en scheen met zijn zaklantaarn in het donkere gat. ,,Tjonge, wat een diepte. Hoe komt die kerel ooit op de bodem? Het is minstens vijf meter. Zou hij soms een touwladder hebben? Wij zullen onze lasso moeten gebruiken."

Al pratende knoopte hij zijn lasso aan de scharnier van het deksel vast en hing zijn zaklamp aan het koord van zijn windjack. ,,Ik ga eerst naar beneden. Als ik er ben, geef ik een teken met mijn lamp. Dan komt Theo en daarna Peter. De laatste probeert het deksel weer dicht te doen, maar laat de lasso hangen."

Op de bodem van de bunker keken ze rond. Het was een grote ruimte en er stond niets in.

,,Daar, een deur," fluisterde Peter. Ze liepen erop af, deden de lantaarns uit en trokken de deur open. Het gezoem werd ineens sterker. Nico stak voorzichtigheidshalve eerst zijn arm om de post van de deur, knipte toen zijn lamp aan en liet het licht ronddwalen. Behalve het gezoem was er geen geluid te horen. Voetje voor voetje schuifelden de jongens naar binnen. Ze zagen een paar grote kisten, een tafel en een paar stoelen. Naast de kisten was weer een deur. Ze liepen erop af. Nico deed zijn lamp uit, tastte naar de knop, aarzelde even en trok toen voorzichtig de deur open.

Geschrokken keken de jongens in een door groenachtig licht verlicht vertrek en ze werden verdoofd door het zware gezoem. Ze bleven staan waar ze stonden.

,,Niemand te zien," fluisterde Nico. ,,Vooruit, naar binnen. Alle drie onze lampen aan, maar bij elkaar blijven."

Ze liepen naar binnen en lieten het licht van hun lantaarns door het vertrek spelen. Langzaam maar zeker wenden hun ogen aan het groenige licht en op bevel van Nico deden ze hun lantaarns weer uit.

,,Sjonge," mompelde Theo, ,,het lijkt hier wel een drukkerij. Dat heb ik bij mijn vader op de zaak dikwijls genoeg gezien. Maar alles werkt automatisch. . . en veel langzamer."

Hij liep op de installatie toe. ,,Hier gaat het papier in, loopt onder de pers door. . . verdwijnt dan heel langzaam in die kast, waar het licht in schijnt. . . Even wachten . . . Nou komt het papier er weer uit, wordt omgedraaid. . . gaat weer onder de pers door, dan onder dat kleine ding daar en nou. . . Hee, weer zo'n bak met licht. . . Nou komt het papier eruit. . . loopt over dat gaas. . . Au, dat gaas is heet. . . en valt dan in deze bak. Nou, vlug gaat het niet."

Nico was naar de bak gelopen, deed zijn lantaarn aan, pakte het laatste velletje papier, keek, keek nog eens en slaakte een kreet. ,,Lieve help, jongens, dat is geld. . . Ze drukken hier dollars. . . biljetten van honderd dollar. . ." En opeens zacht pratend ging hij door: ,,We hebben een. . . een valsemunterscentrale ontdekt."

Peter was intussen met zijn zaklantaarn het vertrek aan het onderzoeken. Langs de muren stonden kisten, mandflessen en dozen. Boven een werkbank hingen gereedschappen. Aan de andere kant stonden een paar lange tafels en daarop lagen kleine koffertjes. Nieuwsgierig deed hij er een open, toen vlug nog een en nog een.

,,Jongens," riep hij opgewonden, ,,ze drukken niet alleen dollars, maar ook roebels en ponden." Hij deed nog een koffertje open. ,,En hier zitten francs in."

,,Aha," zei Theo toen, ,,en die vent brengt de biljetten met een boot weg, misschien wel naar de vaste wal."

,,Wel nee, jò," zei Peter, ,,dat is veel te ver. Weet je wat ik denk? Dat hij het geld naar een duikboot brengt. Die varen geluidloos en onzichtbaar onder water. En die man is een vreemdeling: hij rookt sigaretten uit zijn eigen land: vandaar die vreemde doosjes."

Nico knikte. ,,Dat van die duikboot is geen gek idee. Die knaap gaat de ene nacht heen en komt de andere nacht terug. Ondertussen drukt deze machine automatisch door. Hee, maar waar komt dat gezoem nou vandaan? Daar is nog een deur. Gaan jullie mee kijken?"

Hij liep op de deur toe, trok hem open en het gezoem werd op slag een donderend geraas. Oliewalm golfde het vertrek.

,,Natuurlijk," zei Peter, ,,een dieselaggregaat. Daarmee wekken ze stroom op voor de machine en de lampen."

Nico sloot de deur. ,,We smeren hem en gaan naar buiten. En dan meteen. . ."

„Ierblaiven," zei een zware, dreigende stem. Er gingen lampen aan, het hele vertrek werd helder verlicht en bij de machine stond een nors kijkende man met een revolver in zijn hand. Als uit steen gehouwen bleven de vrienden staan.

„En anden op, dawai, gauw." De loop van de revolver wipte naar boven. „Iek heb alles verstaan. Jullie klein spion. Jullie keevaarlijk voor ons. Jullie ier blaiv tot Mischa teruuk. .. Jullie omdraai en door die deur daar. . ."

Met de handen in de hoogte liepen de jongens een duister vertrek binnen. De deur viel achter hen dicht. Het werd pikkedonker. Het gezoem klonk nu veel zachter. De machine drukte verder.

Alsof ze het hadden afgesproken knipten ze alle drie tegelijk hun zaklantaarn aan. Ze stonden in een kleine, hoge kamer zonder ramen. Op de grond lag pakpapier en houtwol.

„Half een," zei Nico. Hij trok de rits van zijn windjack open en haalde er een paar repen chocola uit. „Laten we dit maar opeten met de helft van ons brood."

Ze gingen zitten, aten zwijgend en dachten na. „Eén hoop hebben we," merkte Theo op. „Marian zal ons missen. Ze weet waar we naar toe zijn. Ze zal wel alarm slaan."

„Als ze het deksel maar kunnen vinden," zei Peter nuchter. „Maar goed, voorlopig moeten we geduld hebben..."

Toen de drie vrienden bij het middageten niet aan tafel kwamen had Marian gezegd dat ze de duinen ingetrokken waren en brood mee hadden. Dat deden ze wel meer, dus niemand maakte zich ongerust. Maar bij het avondeten waren ze er nog niet en Marian was danig ongerust. Ze was al een paar keer naar de duinen gelopen, had rondgekeken en geroepen. Ze durfde niet bij de bremstruik bij de bunker te gaan zoeken. Ten einde raad zocht ze Nico's vader op en vertelde hem alles: van de sigarettendoosjes en de bunker, van het deksel en de lichtsignalen, van de vreemde roeiboot en het onderzoek in de bunker.

Nico's vader keek geschrokken. „Zijn ze nou betoeterd. Ze kunnen wel in het gat van die bunker gevallen zijn en niet meer weten hoe ze weer boven moeten komen. Ik ga kijken samen met Peters vader en de pensionhouder."

„Misschien is er wel een gevaarlijke bende," zei Marian aarzelend.

„Ja, dat is ook nog niet uitgesloten. Weet je wat, ik ga de burgemeester bellen. En hij voegde de daad bij het woord. Hij vertelde de burgemeester de hele geschiedenis en deze kwam direct naar het pension. Marian moest voor de tweede keer vertellen wat ze wist. Het gezicht van de burgemeester stond heel ernstig. Hij praatte nog even met de mannen en verdween toen snel naar het gemeentehuis.

Toen hij even later terugkwam was hij in gezelschap van vier agenten en een forse, breed geschouderde man met een prettig gezicht, de commissaris. Die liet zich alle gebeurtenissen nog eens vertellen en zei toen: „We gaan naar de bunker."

Bij de duinpan werd halt gehouden. Voorzichtig gingen de agenten naar de bunker.

Bij de duinpan werd halt gehouden. Voorzichtig gingen de agenten naar de bunker. Even later wenkten ze dat alles veilig was. Daarna gingen allen om het deksel heen staan. De commissaris trok het open en sprong vlug achteruit. Maar er gebeurde niets. Aan de scharnier van het deksel hing een lasso. Op een wenk van de commissaris liet een van de agenten voorzichtig een zwart apparaatje in het gat zakken. Toen schalde het door de bunker: „Onmiddelijk naar buiten komen. Verzet is nutteloos."

Stilte. Niemand antwoordde. De commissaris boog zich over het gat, sneed de lasso door en palmde het touw in. Vervolgens liet hij een touwladder naar beneden zakken en bond hem vast. Net toen hij zijn been over de rand sloeg knalde een schot en de kogel ketste tegen de ijzeren rand.

„Aha," zei de burgemeester, „dus er is toch wel iemand beneden. Gasgranaat." Een van de agenten pakte een granaat en liet hem in het gat vallen. Een doffe knal volgde. Rook golfde naar buiten.

Ze wachtten een paar minuten. Toen deed de commissaris een gasmasker voor, sloeg opnieuw zijn been over de rand en daalde de ladder af. Beneden gekomen seinde hij met zijn lamp en de vier agenten gingen nu ook naar beneden.

Na een kwartier hoorden de anderen stemmen. Toen doken een voor een de beteuterde, maar blijde gezichten van de drie jongens op. De agenten volgden. Twee van hen tilden iets zwaars, het bewusteloze lichaam van een man.

Toen de vreemdeling in de frisse lucht kwam, sloeg hij de ogen op. Hij zag de politiemannen, ging rechtop zitten en haalde zijn schouders op. Van zijn gezicht vertrok geen spier toen hij de handboeien aan kreeg.

Een half uur later gingen allen terug naar het pension. De gevangene werd door een helikopter van de politie naar het vasteland gebracht. De commissaris liet de bunker bewaken en hield lange gesprekken via zijn radiozender. De jongens hadden alles laten zien en verteld. Ze hadden van het gas geen last gehad, omdat er te veel deuren tussen hen en het gas waren geweest.

's Nachts werd vanuit zee een lichtsignaal (driemaal een korte flits) gegeven. Na een vuurgevecht werd de roeiboot overmeesterd. Op zee doken plotseling schepen op en vliegtuigen lieten fakkels vallen. De vreemde duikboot werd gevonden en ingesloten. De gehele bende werd gevangengenomen. Aan boord van de duikboot werden lijsten met adressen gevonden en in verschillende landen werden nog meer bendeleden gearresteerd.

In alle kranten schreef men over het dappere drietal en de blonde Marian. De jongens werden nog wel onderhouden over hun onvoorzichtigheid. Ze beloofden van harte beterschap. Zo prettig was het in die donkere bunker tenslotte ook niet geweest.

En dat sigarettenmerk? Dat bleek afkomstig te zijn uit Afghanistan. Marian had er nu vijf en die kregen een plaats op een aparte bladzij van haar plakboek.

De man van staal

OPEENS STREEK EEN STERKE LICHTBUNDEL DOOR DE GROT.
WAT?! KIJK NOU EENS! WE WORDEN ACHTERVOLGD!
CARAMBA!

DE BOEVEN OPENDEN HET VUUR OP ARCHIE, MAAR ZONDER SUCCES.
WE ZIJN VLAK BIJ ZE! IK ZAL ARCHIE MAGNETISCH MAKEN!

TED DRUKTE EEN KNOP VAN ZIJN ZENDER IN EN TOEN...
W...WAT GEBEURT ER?
IK... IK WEET HET NIET!

DE BOEVEN VERLOREN HUN EVENWICHT...

ARCHIE VISTE HEN UIT HET WATER OP.
GOED ZO, ARCHIE! DAAR HEBBEN WE DE BOOSDOENERS!

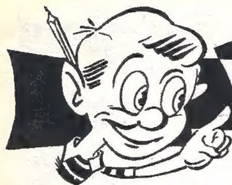

ARCHIE BRACHT NU DE GOUDSCHAT OP HET VLOT.
MOOI ZO! DEZE KIST WAS HET DOEL VAN ONZE EXPEDITIE!

ENKELE UREN LATER BEREIKTE HET VLOT DE OPEN ZEE...
GINDS LIGT ONZE BOOT, NAAST DIE VAN TRASK! VOORUIT MAAR, ARCHIE! DE BEMANNING DURFT NU NIETS TE BEGINNEN!

DE BEMANNING VAN DE SCHOENER WAS STOMVERBAASD.
DOE PRECIES WAT DEZE LUI ZEGGEN! ZE HEBBEN ONS IN HUN MACHT!
HET IS DE KAPITEIN!

SPOEDIG WAREN HET GOUD EN DE GEVANGENEN OP TEDS TRAWLER.
TOE MAAR, ARCHIE, HOUD ZE MAAR AAN HET WERK, DAT IS GOED VOOR ZE!

DE GOUDSCHAT WAS GEVONDEN EN DAARMEE WAS DIT AVONTUUR TEN EINDE.
IK HEB ZO HET IDEE DAT ER ERGENS WEL WEER EEN OPDRACHT OP ONS WACHT!
EINDE

WIE PUZZELT ER MEE?

Zoekpuzzel

b	r	o	e	k	a	p	s	e	l	a	p
o	e	r	n	e	k	a	u	w	e	r	ij
n	e	m	o	m	u	s	l	e	v	e	l
a	s	m	e	e	s	ij	d	r	o	n	k
v	a	l	k	r	i	s	e	e	r	d	e
i	n	g	h	e	i	k	e	k	i	p	l
n	o	r	a	l	g	a	n	s	n	i	k
k	u	u	v	a	r	a	d	t	a	n	s
n	i	t	i	t	p	g	i	e	r	o	n
a	l	t	k	e	a	r	k	r	a	a	i
k	o	o	s	d	u	i	f	l	a	m	p
s	m	e	e	u	w	p	l	o	f	e	l

In dit vierkant vol letters zijn vierentwintig vogelnamen verborgen. Je kunt ze vinden door net zo lang langs de rijen van links naar rechts te gaan tot je twaalf namen gevonden hebt. Daarna ga je evenveel namen op de rijen van boven naar beneden zoeken.

GROEIEND WOORD

Je begint met de letter T. Zet je daar een klinker achter, dan heb je een meisjesnaam. Nog een klinker erachter en je krijgt een woord, dat dicht betekent. Dan ga je verder met een medeklinker en wordt het een woord, dat men weleens gebruikt in plaats van het woord gezicht. Als je tenslotte nog een vierde letter toevoegt, betekent het woord iets dat je op piano's, orgels en schrijfmachines vindt.

OPLOSSING PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Vissenpuzzel

```
          B L E I
      S   R         V
    S C H A R     B O T
      H   S     T   O
  S T E K E L B A A R S
      L   M     R   N
  A   V         B
P A L I N G   P O O N
  L   S         T
```

Voorzetraadsel

S- TELLING
T- ROTS
O- VERVAL
O- PRUIMEN
T- ROFFEL
B- LOZEN
L- ADDER
O- NEVEN
K- OUWELIJK

De eerste letters vormen het woord STOOTBLOK,

Puzzel van Jaap Paasse in Schoonebeek:

1 Kater
2 Gehad
3 Hert
4 Rebel
5 Molen
6 Bruin
7 Slede
8 Didam
9 Vink
10 Laan
11 Mamma
12 Knoop
13 Anna
14 Laden
15 Gast

Op de middelste regel van links naar rechts moest je de naam THE BLUE DIAMONDS lezen.

Kamraadsel

ingezonden door Bart Kölling in Rijswijk (Z.-H.):

1		2		3		4		5

1 Braadstang
2 Tot ijs geworden neerslag
3 Oever
4 Stroombron
5 Openbaar vervoermiddel

Bij goede oplossing lees je na toevoeging van vier letters op de bovenste rij van links naar rechts een ander woord voor menu.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

7 JUNI 632 STIERF MOHAMMED, STICHTER VAN DE ISLAM, DE WERELDGODSDIENST VAN DE MOHAMMEDANEN.

7 JUNI 1949 WERD IN VENLO EEN BENDE VALSEMUNTERS GEARRESTEERD. RUIM 7500 VALSE AMERIKAANSE DOLLARS EN 100.000 VALSE DUITSE MARKEN VIELEN DE POLITIE IN HANDEN.

8 JUNI 1768 STIERF JOHAN JOACHIM WINCKELMANN, DIE DE VADER VAN DE ARCHEOLOGIE (OUDHEIDKUNDE) WORDT GENOEMD. HIJ WERD TIJDENS EEN RUZIE IN EEN CAFÉ IN TRIËST GEDOOD. WINCKELMANN MAAKTE ALS EERSTE EEN INDELING VAN DE VERSCHILLENDE KUNSTSTIJLEN UIT DE OUDHEID.

8 JUNI 1950 ONTHULDE PRINSES MARGRIET IN SPAARNDAM BIJ HAARLEM EEN BEELDJE, DAT IS OPGEDRAGEN AAN DE JEUGD VAN NEDERLAND. HET BEELDJE STELT DE BEROEMDE JONGEN VOOR, DIE ZIJN DORP REDDE VAN EEN OVERSTROMING DOOR ZIJN HAND IN EEN GAT VAN DE DIJK TE HOUDEN. DE COMPLETE GESCHIEDENIS KUN JE LEZEN IN *SJORS NR. 21.*

COLORADOKEVER
KLEUR, LICHTGEEL MET TIEN ZWARTE STREPEN. DE LARVE IS ORANJE VAN KLEUR. WIJFJES LEGGEN ±700 EIEREN. ZE OVERWINTEREN IN DE GROND. IN APRIL EN MEI KOMEN ZE TE VOORSCHIJN.

9 JUNI 1947 SPOELDEN ER DUIZENDEN COLORADOKEVERS AAN OP HET STRAND TUSSEN HOEK VAN HOLLAND EN ZANDVOORT. DEZE 1 CM LANGE KEVERTJES BRENGEN VEEL SCHADE TOE AAN DE AARDAPPELPLANTEN; IN ZEER KORTE TIJD VRETEN ZE HELE VELDEN KAAL.

10 JUNI 1907 STARTTEN IN PEKING VIJF AUTO'S VOOR EEN RACE NAAR PARIJS OVER 16.000 KILOMETER. DE TOCHT VOERDE VEELAL OVER BIJNA ONBEGAANBARE WEGEN EN DOOR STREKEN WAAR WEGEN EENVOUDIG ONTBRAKEN.
VIA CHINA, MONGOLIË EN SIBERIË BEREIKTEN DE PRIMITIEVE WAGENS, WAARONDER OOK EEN NEDERLANDSE SPIJKER, MOSKOU. VANDAAR REED MEN NAAR PARIJS. OP 10 AUGUSTUS KWAM DE ITALIAANSE PRINS BORGHESE MET ZIJN VEERTIG PK ITALIA ALS EERSTE IN DE FRANSE HOOFDSTAD AAN. IN BELGIË HAD DE PRINS EEN BEKEURING GEKREGEN, OMDAT HIJ SNELLER REED DAN DE DAAR VOORGESCHREVEN MAXIMUMSNELHEID VAN VIJFTIEN KILOMETER PER UUR...

11 JUNI 1955 KWAM TIJDENS DE 24-UUR-RACE VAN LE MANS EEN MERCEDES-RACEAUTO, BESTUURD DOOR DE FRANSMAN PIERRE LEVEGH, IN BOTSING MET EEN WAGEN, BESTUURD DOOR DE ENGELSMAN LANCE MAEKLIN. DE WAGEN VAN LEVEGH BRAK IN TWEEËN EN BOORDE ZICH MET EEN SNELHEID VAN MEER DAN 250 KILOMETER PER UUR IN HET SAMENGEPAKTE PUBLIEK. DE COUREUR EN ZESENZEVENTIG TOESCHOUWERS VONDEN DE DOOD; TACHTIG MENSEN WERDEN ZWAAR GEWOND. DE TWEE OVERGEBLEVEN MERCEDESAUTO'S, DIE OP DAT OGENBLIK OP KOP LAGEN, WERDEN UIT DE STRIJD GENOMEN. DE WEDSTRIJD GING GEWOON DOOR.

12 JUNI 1951 BRAKEN ER ZWARE GEVECHTEN UIT IN KOREA TUSSEN TROEPEN VAN DE U.N.O.- EN VAN AMERIKA ENERZIJDS EN CHINESE TROEPEN ANDERZIJDS. DE U.N.O.-TROEPEN (BESTAANDE UIT EENHEDEN VAN EEN TIENTAL VRIJE LANDEN, WAARONDER NEDERLAND EN BELGIË) WERDEN AANVANKELIJK DOOR DE CHINESE AANVALLEN TERUGGEDREVEN. DOOR EEN GROTE TEGENAANVAL, GESTEUND DOOR VLIEGTUIGEN, WISTEN DE U.N.O.-TROEPEN DE CHINEZEN TERUG TE DRINGEN OVER DE ACHTENDERTIGSTE BREEDTEGRAAD, DE GRENS TUSSEN HET COMMUNISTISCHE NOORD-KOREA EN HET AMERIKAANS GEZINDE ZUID-KOREA. HIERNA WERDEN LANGDURIGE VREDESONDERHANDELINGEN GEHOUDEN ALS GEVOLG WAARVAN OP 13 JUNI 1953 EEN BESTANDLIJN (GRENS) TUSSEN NOORD- EN ZUID-KOREA WERD VASTGESTELD.

13 JUNI 1837 VOND DE FRANSMAN DAGUERRE DE FOTOGRAFIE UIT. HIJ WIST TOEN EEN STILLEVEN OP DE GEVOELIGE PLAAT VAST TE LEGGEN. ER VERLIEPEN NOG VELE JAREN VOORDAT DE EERSTE BRUIKBARE FOTOTOESTELLEN VERSCHENEN EN HET BLEEF VOORLOPIG NOG EEN HELE KUNST DAAR BRUIKBARE FOTO'S MEE TE MAKEN. VOORAL DE AMERIKAAN EASTMAN HEEFT DE STOOT GEGEVEN VOOR DE FOTOGRAFIE VAN NU.

EEN TEKENING VAN DE EERSTE FOTO

13 JUNI 323 VOOR CHR. STIERF ALEXANDER DE GROTE VAN MACEDONIË. HIJ WAS EEN GENIAAL MAN, DIE AL OP ZIJN ACHTTIENDE JAAR BELANGRIJKE MILITAIRE SUCCESSEN BOEKTE. IN 336 VEROVERDE HIJ PERZIË. VAN DEZE VELDTOCHT STAMT HET VERHAAL VAN DE GORDIAANSE KNOOP. WIE DEZE KNOOP KON ONTWARREN ZOU HEERSER WORDEN OVER AZIË. VOLGENS HET VERHAAL HAKTE ALEXANDER DE KNOOP MET ZIJN ZWAARD DOOR. NA PERZIË VEROVERDE HIJ EGYPTE EN STICHTTE DE STAD ALEXANDRIË. IN 331 BEZETTE HIJ BABYLONIË. IN DE GROTE STEDEN ZOALS BABYLON VIELEN HEM ENORME SCHATTEN IN HANDEN. TIJDENS VOORBEREIDINGEN VOOR EEN NIEUWE VELDTOCHT OVERVIEL HEM EEN ERNSTIGE KOORTS, WAARAAN HIJ TENSLOTTE (DRIEËNDERTIG JAAR OUD) OVERLEED.

13 JUNI 1944 VIEL DE EERSTE V-1 (VLIEGENDE BOM) OP LONDEN. DE V-1 WAS EEN ZICHZELF BESTUREND, ONBEMAND PROJECTIEL, DAT WERD VOORTGESTUWD DOOR EEN ZEER SIMPELE STRAALMOTOR. BOVEN ENGELAND (VOORAL LONDEN) AANGEKOMEN STOPTE DE MOTOR OP EEN TEVOREN VASTGESTELD TIJDSTIP, WAARNA DE V-1 NAAR BENEDEN DOOK EN DE SPRINGLADING IN DE NEUS ONTPLOFTE.
DE V-1'S WAREN BEDOELD ALS VERGELDING VOOR DE GEALLIEERDE BOMBARDEMENTEN OP DUITSLAND.

ENIGE ONDERDELEN V-1

LUCHTINLAAT
MOTOR
BOUGIE
VERBRANDINGSKAMER
UITLAAT
BRANDSTOFTANK
KLEINE PROPELLER VOOR AFSTANDSBEPALING
RICHTINGSROER
MAGNETISCH KOMPAS
SPRINGLADING
FLESSEN SAMENGEPERSTE LUCHT
BATTERIJ
BESTURINGSINSTRUMENTEN
KIELVLAK
HOOGTEROER
STABILO
VLEUGELCONSTRUCTIE

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.